PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

З НАГОДИ ВАКАЦІЙ ДРАМСПІВГУРТКА.

Вінніпеґ, Ман.

Скінчився ще один зимовий сезон в історії Українського Робітничого Дому в Вінніпеґу, ще один період важливої й натуженої праці з'організованого українського робітництва у всіх ділянках культурно-освітнього й організаційного життя; скінчився лиш на те, щоб віддихнути трохи через короткий літний час, розробити нові плани праці й з новими силами й завзяттям кинутись знову у вир праці в надходячім сезоні.

Годі тут росписуватись про все те, що й як зроблено в минулому сезоні в У.Р.Д., бо в одним цім сезоні зроблено стільки праці, що треба-б хіба написати грубу книжку, щоб все те як слід описати й оцінити.

Не дармо-ж Вінніпеґ є центром українського робітничого руху для цілої Канади, не дармо відділ ТУРФ-Дім у Вінніпеґу є найбільшим, найсильнішим і найсвідомішим, що надає напрям організаційно-освітньому життю для всіх инших відділів по цілій Канаді.

На це почесне місце між усіми відділами ТУРФДім, Укр. Роб. Дім у Вінніпеґу заслугує не лише тим, що він найсильніший числом членства і його свідомістю, але головно тим, що його членство працює з найбільшою ревністю й самопосвятою, поносить найбільші тягарі й жертви для справи організації. Так ревно й витревало потрафить працювати лиш справді найбільш свідоме робітництво, яке має сильну й непохитну віру в свою організацію й переняте глибоко ідеєю визвольного робітничого руху.

Поминаючи цілу масу праці, яку зроблено у всіх організаціях при Укр. Роб. Домі у Вінніпеґу взагалі, не від річи буде зробити з'окрема бодай в головних зарисах, огляд праці й досягнень в минулому сезоні самого тільки Драмсцівгуртка, який був справжнім двигуном життя організації на протязі цілого минулого сезону, був душею Укр. Роб. Дому і дійсним його "маґнетом", який притягає на свої мистецькі виступи цілі маси українського робітництва Вінніпеґу. Хто бував на концертах Співгуртка і на драматичних виставах Драмгуртка, той найкраще вспіє оцінити, чим був Драмспівгурток для У.Р.Д. і що він давав від себе українському робітництву північного Вінніпеґу.

Давав він йому те, що вважається культурними людьми самим найкращим і найціннішим здобутком людського ума й серця: — він кормив душу робітництва українським пролетарським мистецтвом — піснею й живими картинами з життя й боротьби працюючих — або драматичним мистецтвом.

Хоч не можна сказати, щоб все те, що Драмспіцгурток давав, стояло на урівені справжнього мистецтва; бували хиби й недостачі. Але хто може вимагати більше від робітників, що поза тяжкою працею на кусник хліба можуть присвятити плеканню мистецтва заледво декілька хвилин свойого вільного часу вечерами?!

Та помимо всього того хоч-би й найстрогіший, але справедливий критик, мусить признати, що мистецькі вистави Драмспівгуртка в У.Р.Д. давали багато й справжнього мистецтва, якого не повстидались-би й найкращі справжні театри. Хвальба тут ні при чому, бо самі діла Драмспівгуртка є найдіпшою хвальбою для нього.

На протязі цілого сезону Драмгурток відограв на сцені У.Р.Д. в Вінніпеґу 18 представлень, між тим декілька зовсім нових і дуже трудних до постановки штук — як "Гайдамаки", "Тарас Бульба", "Кармелюк", "Батькова Казка" і ин. Деякі з цих штук, як "Гайдамаки", "Тарас Бульба" і "Кармелюк", драмгурток повторяв по два-три рази з черги з найкращим успіхом.

Не дармував теж і Співгурток, який на протязі цілого сезону дав 26 концертів. В програму цих концертів входили часто дуже трудні клясичні твори української музики, з яких слід-би згадати хоч-би й трудну композицію Козицького "Дивний флот", композицію Людкевича "Вічний Революціонер" і т. ин.

Годі в короткому дописові сказати про все, скільки труду й праці оба ці гутки віддали для організації. Але робітництво, що бачило й чуло, з'уміло як слід оцінити цю щиру ідейну працю наших товаришів і товаришок з Драмспівгуртка і своїми грімкими оплесками виявляло як найкраще признання й оцінку їхній праці. Хай-же члени й членкині Драмспівгуртка при У.Р.Д. в Вінніпеґу ще краще й ревніше візьмуться до роботи в найблищому сезоні, тямлячи про те, що все, що вони дають своїм товаришам і товаришкам по праці, залишає глибокий слід в їх серцях і умах.

Своїм мистецтвом вони організують думки й почування робітництва для майбутньої спільної боротьби за кращий лад і життя для всіх працюючих. Хай-же ця свідомість додасть нашим любителям пролетарського мистецтва ще більшої заохоти й витревалости у майбутній їх праці для добра працюючої кляси.

Свідок.

З ДІЯЛЬНОСТИ НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Медисін Гет, Алта.

Читаючи "Укр. Роб. Вісти", знаходимо багато дописів з ріжних місцевостей Канади про діяльність робітничих організацій на освітньому і мистецькому полі. А про нашу місцевість нема, хіба тільки час від часу трапиться коротенький допис про відсвяткування пролетарського свята концерт-мітінгом і більш нічого; хіба-ж в нашій місцевости не провадиться ніяка освітня праця?

Так воно не є, в наших організаціях ведеться жива праця як на освітньому так і мистецькому полі.

Відділ ТУРФДім числить 24 добрестоячих членів, котрі сповняють свої членські обовязки, а є також кількох членів, що досі не взяли ще своїх членських книжочок, але ми сподіємось, що вони в короткім часі сповнять свій обовязок.

На протязі 6-ох місяців відбуваються спільні читання раз в тиждень — в понеділок вечером, і наукові лекції кожної неділі рано; читаємо книжку незабутнього Н. Леніна, а між тим вчимось дещо Історії України і географії. Товариші й товаришки, котрі беруть участь в спільних читаннях і наукових лекціях поступили досить вперед.

Наш тов. учитель старається в короткім часі устроїти курс для неграмотних; хто візьме участь в тім курсі, ті скористають багато і стануть активними членами організації.

Аматорський драмгурток дав ряд представлень з добрим успіхом.

Відсвятковано ряд пролетарських свят концерт-мітінгами, а саме свята: Н. Леніна, Тараса Шевченка, Паризької Комуни, Карла Маркса; 1-го Травня і Івана Франка.

В місяці травні провели ударну кампанію за придбанням нових передплатників і пресового фонду для нашої преси.

Відділ Жін. Секції.

Відділ Жін. Секції числить 9 членкинь, котрі відбувають свої ділові збори і працюють враз з відділом ТУРФДім по своїм силам; а все-ж таки є недостачі, а то з тої причини, що більша часть з них є неграмотні або малограмотні. Длятого вони обовязково повинні взяти участь в курсі неграмотних, а тоді доперва зрозуміють свою задачу і поведуть краще працю в організації.

Відділ Секції Молоді й Діточа Школа.

Школа числить понад 20 учеників, котрі поділені на кляси: першу, другу, третю і четверту. За старанням заряду і комітету шкільного відбувся іспит дітей 29. червня ц. р., на котрім то іспиті діти пописались досить гарним успіхом, як в читанню, писанню й граматиці, так і в історії. Діти, які вчаться читати і писати по українськи, беруть участь в мандоліновій орхестрі і поділені на дві групи: старша складається з 10 осіб, а молодша — це самі діти в числі 4. Мандолінова орхестра поступила значно вперед з своїми виступами і кожної неділі дає концерти з добрим успіхом.

Робкор.

ЯК НЕСВІДОМІСТЬ ВБИВАЄ РОДИННЕ ЖИТТЯ.

Торонто, Онт.

Пишу цей допис з тим наміренням, щоб він послужив повчаючим приміром для всіх вас молодих дівчат-робітниць, як-то несвідомість руйнує подружне щастя й родинне життя. Описую в ньому мою власну тяжку недолю, мій власний гіркий досвід в життю, щоб і ви знали, як в життю поступати, коли вам доведеться стрінутися в життю з такими умовинами й питаннями, з якими стрінулась і я сама.

Каже народня пословиця, що кожна людина є ковалем свойого власного щастя, а я скажу, що ціле подружне щастя залежить від свідомости подружньої пари, а для прикладу роскажу про своє власне життєве горе.

До Канади приїхала я перед пятьма роками; приїхала я сюди зі старого краю з рожевими надіями, що тут знайду я своє щастя.

І справді, до мене залицялося багато молодих хлопців; були вони розумні, чесні, працьовиті й доброї вдачі, але я жадного з них не вподобала собі: один не вмів гарно танцювати, другий співати, а третій не зовсім красивий з лиця і т. д.

Вкінці вибрала я собі гарного хлопця, що гарно танцював, співав і горівки не цурався. Після одруження жили ми через кілька тижнів несогірш, а далі мій чоловік став пити, в карти грати і цілими днями й ночами в дома не бувати. Роботу кинув, не хотів більше робити, а коли хтонебудь спитав його, чому він не робить, то він говорив, що він вже хлопцем наробився, а тепер на те й він оженився, щоб жінка робила.

Так мучено ми пережили цілий рік: я працювала в фабриці, а він цілими днями в пудрумах висиджував, а коли вечерами приходив до дому, то ще й кричав на мене, чому вечера не готова.

Доки я працювала, то ще якось жилось, коли-ж я занедужала й пішла до шпиталю, — то його я вже й дома не застала; кудись поїхав і чутки про себе не дає більше.

Я опинилась в крайних злиднях з маленькою дитиною. Я слаба й робити не годна, дитина маленька, грошей нема, бо все, що я ще дівкою була заощадила собі, чоловік протратив; а тепер він відцурався мене й своєї дитини, і доведеться хіба пропадати в чужім краю.

Роздумуючи осьтак над своєю долею, я бачу виразно, що причиною мойого горя є ніщо инше, як несвідомість.

Будучи ще дівчиною, я в нічому не розбиралась і нічого не розуміла про організацію, про робітничий рух, про визиск і про клясову свідомість. Щойно працюючи в фабриці і читаючи час від часу робітничі часописи, я зачала позоли думати і мені немов відкривались очі: я зачала бачити багато річий, яких досі не бачила — одним словом — я стала иншою людиною.

А тепер я уявляю собі, о скільки наше життя могло-б було бути щасливішим, коли-б і мій чоловік був свідомим робітником, і замісць пудрумами й горівкою зацікавився-б організацією, робітничою пресою і освітою....

Хай-же з мойого гіркого досвіду користають хоч мої молодші сестри й товаришки по праці й по недолі.

Н. К.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Белвю, Алта.

Дня 16-го червня ц. р. при роботі в майні стався нещасливий випадок, в якому згинув, член відділу Р.З.Т., Гнат Бобешко. Покійний працював як помічник при ладуванню вугля. Під теперішний час компанія потребує багато вугля, на яке відбувається така шалена погоня, що робітник не має навіть часу з'їсти кусок хліба; один чоловік мусить виконувати роботу за двох. З тої причини багато робітників дізнають часто покалічення або й життя тратять.

Цим разом сталось так, що другий робітник, який виконував роботу брик-мена, вже около другої години пополудні попросив т. Бобешку, щоби заступив його місце в роботі, доки він не з'їсть свій лонч, на що покійний, хоч не радо, згодився; а що в цій роботі не був добре вправлений, впав так нещасливо на рейдси під візки, що зістав забитий на місці.

Тов. Бобешко походив родом з Галичини, з місточка Борислава, дрогобицького повіту. До Канади приїхав около 20 років назад. В старім краю полишив своїх рідних — дружину, сина і дочку.

Похорон відбувся в неділю 19-го червня без жадних релігійних церемоній при співучасти великого числа місцевих робітників ріжних національностей. Провід в похороні брали члени відділу Р.З.Т. і товариші з Колмен і Гилкрест. Над гробом посмертну промову в англійській мові відчитав місцевий юнійний секретар, а в українській мові голова відділу Р.З.Т. Покійний був свідомим робітником і був членом Р.З.Т. від часу, коли з'організовано відділ Р.З.Т. в Белвю.

Другий такий самий випадок трапився дня 20-го червня, де також зістав забитий робітник в майні на місци при копанню вугля; цей робітник був по національности Словак.

Похорон відбувся в середу, 22-го червня з релігійними церемоніями, в котрім також взяло участь поважне число місцевих робітників.

Хай земля буде для них пером!

Член Р.З.Т.

ПОДЯКА ГОЛОВНОМУ ЗАРЯДОВІ Р.З.Т.

Мус - Джо, Саск.

Цею дорогою складаю товариську подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачення мені запомоги в сумі $91.00 за час моєї слабости. Також складаю щиру подяку опікунам хорих і иншим товаришам і товаришкам, членам і членкиням нашої організації за те, що відвідували мене, коли я лежав в шпиталі в Мус - Джо.

Тепер звертаюсь із закликом до всіх тих робітників і робітниць нашої місцевости, що ще не належать до нашого відділу Р.З.Т., щоби вони постаралися стати членами такої корисної організації як Р.З.Т. Не отягайтесь, товариші і товаришки, а впишіться до Р.З.Т. ще нині. Не кажіть, що я маю ще час, бо ви не знаєте, що може статися з вами завтра, як і я не знав. Нині ви здорові, а коли є нагода забезпечитися на час якоїсь недуги, чому-ж не зробити зараз? Це не коштує багато, тільки одного долара на місяць і за таку низеньку оплату ви і ваша родина будете забезпечені на час лихої години. Ті гроші, що я одержав від головного заряду Р.З.Т., є найліпшим доказом, що Р.З.Т. є корисною організацією для кожного робітника і робітниці. Ця сума грошей є великою підмогою для мене під теперішну хвилю і тому я кличу до вас, товариші робітники і товаришки робітниці: вступайте в члени Р.З.Т.! Збудуймо для себе сильну запомогову касу!

Яків Надорожний.

БУДОВА НОВОГО У.Р.Д.

Венкувер, Б. К.

З початком минулої весни на своїх річних зборах відділ ТУРФДім у Венкувер, Б. К. обговорював головні точки, які в першу чергу відносилися до збільшення організації відділу ТУРФДім, а найбільшу увагу звернено на те, щоб до першого липня ц. р. купити площу під будову дому і при кінці цеї осени приступити до будови. Успіхи з наших нарад принесли до певної міри велику користь, бо в протязі шістьмісячної кампанії до відділу вписалося 63 нових членів і зараз відділ наш числить 85 членів. Не можна тут сказати, що всі члени учащають на ділові збори, позаяк багато їх працює на індустрії, але більше число з них вплатили свої вступні вкладки по $5.00 і ці гроші далося до банку на будову дому. Кампанія за новими членами продовжається далі і ми надіємося, що при кінці цего року наш відділ збільшиться до сто членів.

Що до закуплення площі, то цього ми не могли осягнути на призначений час длятого, що збірка грошей йшла повільніше, як ми сподівалися та й сама справа не дуже то легка, бо купити лоти в відповідному місці, то треба заплатити $3,000.00. Однак за минулих шість місяців ми вспіли зібрати $619.00, що робить разом з попередними грішми $1,388.00. Щоби якнайскорше купити площу і не залізти в довг, який розуміється бувби тягарем для нас українських робітників у Венкувер і околиці, то треба більше в тім напрямку попрацювати і старатися купити лоти за готівку. Це якраз дасть нам спромогу скорше приступити до будови дому, не маючи довгу на лотах, і заразом обминути замішання в організації, яке може виплинути через такий довг в будуччині. Наводжу це тому, щоби всі ми мали однакове поняття, що будова робітничого дому у Венкувер не є жадна іграшка, тільки тяжка праця, до якої потрібно організаційної солідарности, а тим більше і фінансової запоруки. При цій нагоді пригадується всім членам і членкиням, які мають ресітові книжочки і гроші, звернути їх негайно до будівельного комітету ще цього місяця, щоб можна обчислити всі приходи на будову дому. Хто з товаришів працює на індустріях і не має нагоди бути в місті, а бажає стати членом відділу ТУРФДім, а також і ті, що вписалися, а не мають ще своїх членських книжочок, проситься написати на пойщу адресу:

Branch Ukrainian Labor-Farmer Temple Association
P. O. Box 482., Vancouver, B.C.
За будівельний комітет,
А. Вільгош, секр.

ЛЕКЦІЇ теорії музики і гри на піяніваживаючи при цьому найкращого методу навчання, дає
Марія Кекишівна
(ріг вулиць Аберлін і Артіллері)
Вінніпеґ, Ман.

КОНЦЕРТИ ВІННІПЕҐСЬКОЇ МАНДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

Перші великі концерти вінніпеґської Дівочої Мандолінової Орхестри під проводом т. Н. Гоцуляка відбудуться в таких місцевостях:

В ВЕСТ ФОРТ ВИЛ'ЯМ, ОНТ., в Укр. Роб. Домі в четвер, 14. липня, в годині 8.30 вечером.

В ПОРТ АРТУР, ОНТ., в Фінляндськім Робітничім Домі (О.Б.Ю.) в пятницю, 15. липня, в год. 8.30 вечером.

В САЛТ СЕЙНТ МЕРІ, МІЧ., Злучені Держави, в Темпл Театрі в неділю, 17. липня по полудні й вечером.

В САЛТ СЕЙНТ МЕРІ, ОНТ., в Орфіюм Театрі в понеділок і вівторок, 18. і 19. липня по полудні й вечерами.

В САЛТ СЕЙНТ МЕРІ, ОНТ., в Фінляндськім Робітничім Домі в середу, 20. липня в год. 8.30 вечером.

В САЛТ СЕЙНТ МЕРІ (БЕЙ ВЮ), ОНТ., в Українськім Робітничім Домі в четвер, 21. липня, в годині 8.30 вечером.

В ЕСПАНОЛА, ОНТ., в Ріджент Театрі в пятницю, 22. липня, в годині 8.30 вечером.

В КРЕЙТОН МАЙНС, ОНТ., в Фінляндськім Робітничім Домі в суботу, 23. липня, в годині 8.30 вечером.

В СОДБОРИ, ОНТ., в Ріджент Театрі в понеділок і вівторок, 25 і 26. липня, по полудні вечерами.

В КОНІСТОН, ОНТ., в Українськім Робітничім Домі в середу, 27. липня, по полудні в 1. годині і вечером в 8. годині.

В СОДБОРИ, ОНТ., в Українськім Робітничім Домі в четвер, 28. липня, в 8. годині вечером.

Програма концертів дуже багата. В ню входять клясичні твори визначних композиторів німецьких, італійських і ин., найкращі твори українських композиторів та народні пісні, танки. Тож ніхто з українських жителів згаданих місцевостей не повинен оминути цих концертів.

ПЕРЕСТОРОГА ДЛЯ РОБІТНИКІВ

Ді Пес, Ман.

Товариші Робітники!

Перестерігаю вас, щоби ви не їхали до Ді Пес і не тратили грошей на дармо, бо тут роботи нема і не виглядає на те, що буде. Коли часом потрібно одного чи двох, то на це є 80 людей на місці. Це не жарт і не байка, а дійсна правда, оперта на фактах.

Г. Лисий.

ЗАБЕЗПЕЧІТЬ СЕБЕ В Р.З.Т.

Чи ви є вже членом Робітничого Запомогового Товариства? Чи подбали ви про те, щоб забезпечити собі і своїй родині допомогу на випадок слабости, каліцтва або смерти? Якщо ні, то зробіть це зараз.

За одного долара місячної вкладки одержує член Р.З.Т. по $10.50 тижнево в часі слабости або каліцтва.

За 4 роки свого існування Р.З.Т виплатило поверх 30 тисяч запомоги своїм членам і посмертного для родин членів. Сьогодня є в касі готівки 25 тисяч для запомоги членів Р.З.Т

Робітники й робітниці! Нині ви здорові з своєю родиною, але ніхто не може сказати, що з вами може бути завтра.

Тому приходіть всі громадно на віча, які відбуватимуться в нище поданих місцевостях і на яких буде говорити т. І. Клибановський про розвиток і значіння Р.З.Т.

Загальні мітінги відбуватимуться в такім порядку:

Кенмор, Алта., неділя, 17. липня вечером.

Келгари, Алта., субота, 23. липня вечером.

Келгари, Алта., неділя, 24. липня вечером.

УВАГА! КРОВС НЕСТ ПЕС!

Цим подаємо до відома всім українським робітникам і робітницям в Кровс Нест Пес, що згідно з рішенням Провкому ТУРФДім в Алберті, відділ ТУРФДім в Летбридж висилає свою мандолінову орхестру на концертову об'їздку, яка дасть ряд концертів в слідуючих місцевостях:

Белвю, Алта., у вівторок вечером 19. липня.

Гилкрест, Алта., в середу вечером 20. липня.

Блеймор, Алта., в четвер вечером 21. липня.

Колман, Алта., в пятницю вечером 22. липня.

Корбін Б. К. в понеділок вечером 25. липня.

Натал, Б. К., у вівторок вечером 26. липня.

Мішел, Б. К., в середу вечером 27. липня.

Ферні, Б. К., в четвер вечером 28. липня.

За оголошеннями і ріжними хвилями ви чуєтесь информації Робітники й робітниці! Не оминіть нагоди почути гарну музику, чудові пісні та побачити народні танки.

Приходіть всі на означені дні і кличте своїх знайомих.

Разом з орхестрою виїде також на припоручення Провкому організатор т. А. Войтишин, який відвідає всі вище згадані місцевости.

АПТОН СІНКЛЄР.

МЕНЕ ЗОВУТЬ ТЕСЛЕЮ.

Повість про друге пришестя.

(Переклав з англійського Евген Касяненко.)

(Продовження.)

Він постукав на кельнера і підписав своє дивовижне прізвище на чекові, додавши до нього пятидолярового банкнота на чай. Місіс Стебінз зібрала свою родину і попливла до виходу; за нею рушили й ми.

Я сподівався нової сцени з юрбою, але побачив, що на вулиці вже нема нікого, крім поліменів і шоферів. Я знав, що це могло бути лише наслідком немилосердної розправи з боку влади, але не сказав нічого, надіючись, що Тесля не думатиме про це. Під'їхав автомобіль Стебінзів; тут я відразу зрозумів, чому ця жінка короля автобусного руху має славу "громадянського ватажка".

— Біллі, — сказала вона мені — сідайте з м-ром Теслею в мою машину; я маю де про що побалакати з вами.

Дуже просто, як бачите! Коли вона чого хоче, то без зайвих розмов того й вимагає.

Я взяв Теслю під руку і підсадив у авто. Берті взявся керувати, а шофер сів поруч нього.

— Ми вас переженемо! — задавакувато гукнув Берті, махнувши рукою фільмовому маґнатові. Ми рушили.

XIX.

Рушили ми, як видно, нещасливо. Виїхавши на Бродвей, ми наскочили на збіговиско народу біля контори театральних квитків і мусіли спинитися перед "Імперським Варієте". Коли вам траплялося бувати на одному з "бродвеїв" між Атлянтійським і Тихим океанами, вам легко уявити, що ми мали перед собою: сліпучі електричні написи, портрети славнозвісних артистів, юрба народу біля театральної каси, юрби пішаків, що обминають її вулицею. Але нині тут було ще й додаткове видовисько, — група "ура-хлопців" з жовтими й червоними прапорами в руках і зі славою переможного бою в очах. Саме як ми спинилися, їхній ватажок дав знак, і сотня горлаїв в один голос затягли пісню своєї команди. Вона лунала тим більш оглушливо, що й Берті, сидячи спереду, теж приєднався до хору.

— Галло! — гукнув я. — Ви, мабуть, виграли?

— Ми побили вас, — відгукнувся Берті голосом пихатого самозадоволення.

— В чім справа? — спитав Тесля.

— Це футбол, — відповів я. — Команда Вестерн-Ситі перемогла сьогодні команду Союза техніків. Цікаво, на скільки очків?

Ватажок команди ніби почув мої слова. Знову сотня голосів загула:

На скільки очків?
На сімнадцять проти чотирьох!
Чия поразка?
Союза техніків!
Чия перемога?
Вестерн Ситі!

Далі учасники походу почали махати прапорами та верещати в честь переможців: "Ура, ура, ура, Джері Вилсон! Ура, ура, ура, Гаріман! Вестерн-Ситі, Вестерн-Ситі, Вестерн-Ситі, В-Е-С-Т-Е-Р-Н—С-И-Т-І! Вестерн-Ситі.

Вам напевне траплялося чути ці урочисті школярські вигукування, і ви знаєте їхній темп: чим раз голосніший вереск чітко вимовлюваних букв і заглушливий рик на кінці. Голос Берті, відбиваючись від переднього шкла на автомобілі, роздирав нам вуха. Вже тільки як ми поїхали далі і галас лишився далеко з-заду, тільки тоді зміг я толком відповісти на запитання Теслі.

— Це студенти. Вони виграли партію у инших студентів і тепер святкують перемогу.

— Але як це їм удається гукати оттак усім разом?

— О, вони вправлялися в тім, розуміється.

— Ви думаєте, вони сходилися і вчилися робити цей галас?

— Звичайно!

— І вони роблять це цілком розважно?

Я усміхнувся.

— Знаєте, молодь рідко коли буває цілком розважна. Нема сумніву, вони підбадьорують себе, уявляють, ніби перемога вже їхня.

— Тут і дітей учать, ніби ту чернь, — напів собі самому зауважив Тесля. — Муштрують так само.

— Це не так уже й кепсько, — заперечив я. — Футбол — безневинна гра.

— Так, так. Але що є гра, як не вправи до дійсного життя? І як можна навчитися любови, вправляючись у диких войовничих танцях?

Кажуть, що з часів війни ми маємо нове покоління молоді, покоління, що самостійно мислить і має свої власні шляхи. Я теж був прихильником цієї думки — абстрактно кажучи, але мушу визнати, що конкретний випадок зразу-ж після слів Теслі мене просто збентежив. Берті раптом крутнувся на шоферському місці, звернувшись до нас.

— Звідки взявся цей дивак? — прикрим тоном запитав він.

— Берті, любий! — скрикнула його мати. — Будь чемним!

— Я не хочу бути нечемним, — відгризнувся Берті. — Я хотів лише знати, де він набрався своїх дивацьких думок?

— Берті, любий! — скрикнула мати ще раз, і ви вже могли-б зрозуміти, що вона вигукує це "Берті любий!" уже вісімнадцять чи девятнадцять років, як раз таким тоном, де догана як найкраще сполучається з дурним материним коханням. І Берті завжди робив, що йому було до вподоби, добре знаючи, що в глибині душі мати його приймає брутальність його характеру з зачарованням, вважаючи її за ще одну зайву ознаку величности стебезівського роду. Я уявив собі його ще дитиною, — як він тупав ногою в поміст, посилаючи свою ґувернантку за хустиною до носа, шпурляв у неї черевиком, коли вона зволікала!

А далі прийшла черга й на Люсінду. Ви-ж розумієте, що Люсінда була обурена тим зневаженням на очах громадянства, що його завдала їй її мати. Коли Тесля ввійшов був у машину, вона погірдливо зміряла його прикрим поглядом і задерла носа, полишивши без ніякої уваги мою спробу представити його їй. З того часу вона сиділа мовчки, холодна й пихата. Але кінець-кінцем вона заговорила:

— Скажи, мамо, нев-же ми знову маємо зустрінутися з отим бридким, старим пузатим Жидом?

(Далі буде.)

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпеґу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо - фармерської молоді.

Журнал цікавий і корисний так для дітей як і для старшої молоді. В кожному числі багато ілюстрацій.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата виносить тільки 50 центів.

Поодиноке число 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD
Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.